

շատ ատենէն 'ի վեր ասոր բաղդին ու հարստութեանը վրայ կը նախանձի եղեր, բայց չէր կը ցածր իմանալ թէ ասոր այս հարստութիւնը ուսկից է, և թէ այն ամսնով ինչ կ'ընէ . բանն աղեկ հասկընալու համար՝ անօթը տալու ատեն տակը ձիւթ քսեց, և իրաւցընէ երբոր եղբայրը անօթը ետ դարձուց, աակը ոսկի մը կպած զտաւ : Ի՞նօթն առած եղբօրը տունը վազեց ու հարցուց իրեն թէ ասովլ ինչ չափեցիր . ան ալ ըստ թէ ցորեն ու գարի չափեցի : Ի՞ն ատեն ոսկին զուրս հանեց ու սպառնացաւ որ եթէ շիտակը չցուցես՝ բանը տէրութեան ականջը կը հասցընեմ : Ինքն ալ ստիպուելով ամէն բան տեղն 'ի տեղը անոր պատմեց : Ի՞յս լսածին պէս հարուստը շուտով կառքն հեծաւ ու մէկէն լեռը վազեց ու հօն հասաւ չհասաւ սկսաւ բարձր ձայնով — Իսցիսիիկ լեռ, Իսցիսիիկ լեռ բացուէ, — կան չել . ան ալ բացուելով ներս մտաւ : Ո՞ւյմըն ալ ինչ կը նայիս, եղբայրը սուտ չէ ըստած . իրաւցնէ դիմացը գանձերը աւազի պէս փուռեր են . խեղճը շուարեցաւ մնաց, չէր զիտեր թէ որն առաջ առնու : Ո՞ւ երջապէս կը ցածրին չափ գոհարներով բեռնաւորեցաւ և ուզեց դուրս ելլել . բայց եկուր տես որ ուրախութենէն խելքը գլխին զնացած ըլլալով՝ լերան անունը բոլորովին մոռեր էր . — Իսաբուսիկ լեռ, Իսաբուսիկ լեռ բացուէ, — կը կանչեր, և որովհետեւ անունը այս չէր՝ լեռը ամենսեին չշարժեցաւ : Ը փոթած, որչափ անունը միտք բերել կը նայէր, այնչափ գաղափարները կը իսառնափնդորէին, բեռնաւորած հարստութիւնը ամենսեին իրեն օգուտ մը չըրին : Երեկոյեան դէմ լեռը բացուեցաւ ու աւազակները ներս մտան . — Ո՞ւ երջապէս զքեզ բռնեցինք, սկսան կանչել . ինչ . կարծէս թէ մենք չիմացանք որ առաջ ալ մտեր ելեր ես . թէ որ ան ատեն չկը ցանք զքեզ բռնել՝ հիմայ ձեռուընիս ես : Ի՞ն ալ դողդըղալով կանչեց . — Ես չէի, ես չէի, եղբայրս էր : — Ո՞վ մտիկ կ'ընէ . մէկէն զարկին սպաննեցին զինքը :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Ո՞ւծծովանդի ծիրանաւորը :

ՅՈՎԱԿԻՓ Ո՞ւծծովանդի ծնաւ 'ի Պոլոնիա 1774ն, աղնուական տնէ : Ո՞ւծի կը թութիւնը առաւ նոյն քաղքին մէջ և Ո՞ւսփիիկի զիտուն քարտզիչը զիտութեան ձամբուն մէջ զինքը առաջ տարաւ . ետքը ուրիշ բարեկիրթ դպրոց ներ գնաց : Իր ըմբռնելու երագութիւնը, յիշողութեան յաջողականութիւնն ու սրութիւնը, ու անխոնջ ջանքը շատ կը զարմացընէին թէ իր վարժապետները և թէ իր ընկերները . այսպէս աս դպրոցներուս մէջ միշտ մրցանակներով պսակուեցաւ, և զուրս որ ելաւ նէ՝ արտաքոյ կարգի տաղանդի տէր սեպուեցաւ : Եր իրաւցնէ 15 տարուան եղած ատենը փիլիսոփայութիւնը սովորած էր և քանի մը օտար լեզուներ ալ մէկտեղ, որոնց մէջ 1 ատիներէնն ու Յունարէնը հիմնաբար զիտեր :

Կ ատ բարեպաշտ ըլլալուն եկեղեցական վիճակ ընտրեց, ու աստուածաբանական զիտութիւնները սորվելին ետու՝ 1797ն քահանայ ձեռնադրեցաւ : Ի՞նկէց ետքը աստուածային պաշտամունք, տղոց կը թութիւնը և անոնց առջի խոստովանութիւնն ու սրբութեապարաստութիւնը իրեն սիրելի զուարձութիւններն եղան, և այնպիսի եռան գեամբ կը կատարէր՝ որ մարդ կը զարմանայ թէ ինչպէս ատեն կ'եւենար ուսման ալ սպարապելու՝ որ երբէք ձեռքէ չէր ձգեր : Այս միայն սրբազն զիտութիւնները, այլ նաև փիլիսոփայութիւն, պատմութիւն, աշխարհագրութիւն, բռուսաբանութիւն, բանաստեղծութիւն, և ուրիշ ամէն տեսակ հմտութիւնները իր զարմանալի յիշողութեանը մէջը բովանդակուած էին, և պէտք եղած ատենը ասոնց վրայօք շատ ընդարձակ ծանօթութիւններ կու տար : Ի՞ոլոր

Հունաց ու լատինացւոց երևելի մատենագիրներուն տեղեակ էր, ու թէ հին և թէնոր երևելի մատենագրաց գրուածքը կարդացեր ու միտքը պահէր էր : Ասոնք բաւական էին զինքը երևելի մարդկանց կարգը անցընելու . բայց զինքը մասնաւոր կերպով զարմանալի ընողը իրեն լեզուներու գիտութիւնն էր :

Այնչափ լեզու գիտէր ու կը խօսէր որ կրնար մէկը ըսել թէ ամէն ժամանակի ու աշխարհքիս ամէն ազգերու մարդն է . ահաւասիկ ասոնց ցանկը այբուբենի կարգաւ . Ալպանիացւոց, Ամարացւոց ու Կնկոլացւոց լեզուն, Կնզդիկերէն, Կտորերէն, Կրաքերէն, Կրամացւոց լեզուն, Գաղղիերէն, Գերմաներէն, Գաղմատերէն, Ղամուլի լեզուն, Ղանեաց լեզուն, Ղրբայեցերէն, Ղերայեցւոց բարունեաց լեզուն, Ղթովացւոց լեզուն, Օռիցերաց լեզուն, Ուաթարերէն, Խոլանտացւոց լեզուն, Խտալերէն, Լատիներէն, Լեհերէն, Լիգուաներէն, Լիւրիկեցւոց, Լիզտաց ու Լուրասացւոց լեզուները, Հայերէն գրաբառ ու աշխարհաբառ, Հնդկերէն, Հոլանտերէն, Ղ փահերէն, Ուլէզի լեզուն, Ուլգակերէն, Ուլգաբաերէն, Ումաւակերէն, Ուոզոլերէն, Ուունարէն հին և նոր, Ուրսլեգիացւոց լեզուն, Շուերէն, Չիլի լեզուն, Չինումաջներէն, Պարսկերէն, Պուլաբերէն, Պետերէն, Պուսերէն, Պամարացւոց լեզուն, Պանսքրիդ, Պարտենիացւոց ու Պինկալացւոց, Պկովտերէն լեզուները, Պորաներէն, Պալաքերէն, Պ բացերէն, Տաճկերէն, Փեկուաց լեզուն, Փորդուգէշերէն, Քադալանացւոց լեզուն, Քաղգէարէն, Քրդերէն, Մինչև Չինկեանէներու լեզուն ալ :

Տեսնուած է շատ անգամ որ այլ և այլ ազգէ մարդիկ չորս զին շարուած, ու Ուեծծոֆանդին իւրաքանչիւրին իր լեզուովը պատասխան կու տար . ինչպէս մեզի ալ շատ անգամ ընտիր հայերէն կամտաձկերէն՝ լաւ առոգանութեամբ :

Կնկարելի կ'երևնայ որ մարդ մը կարենայ այնչափ տարբեր լեզուներ գիտնալ, բայց աւելի զարմանալին այն է որ

ինքը հիմակուան լեզուաց շատին գաւուականներն ալ գիտէր իրենց հընչ մունքովը, և այնպիսի բարակ կերպով որ օտարականի մը խօսելը լսելով անոր արտաքերութենէն կ'իմանար որ գաւառէ ըլլալը, ու ան գաւառին լեզուովը իրեն պատասխան կուտար :

Ինչաւատալի կ'ըլլային աս պատմութիւնները թէ որ հուովմու Պոլոնիա, և Տարածման հաւատոյ գալրոցին աշակերտները վկայ ըլլային, որոնց հետ ամէն օր իւրաքանչիւրոց լեզուովը կը խօսակցէր, ու ամէն ազգի գիտուններն ալ, որ զինքը տեսնալու գնացեր են, աս բանս կը վկայեն : Իւր անունը այնպէս հուչակուած էր որ հուովմայ հետաքըը քրական բաներէն մէկը եղած էր, և ձամքորդ մը չէր ուզեր առանց զինքը տեսնալու ու հետը խօսելու թողուլ ու հեռանալ հուոմէն : Զախ երևելի մահառ աստեղաբաշխը լսեց իրեն անգղիերէն խօսիլը Ոմիթ զօրապետին հետ, Ո ոլքոնաքի իշխանին հետ ալ Ուուսերէն ու Լեհերէն, և իրեն հետ ալ Ո ածառերէն, Գերմաններէն, Ո ալաքերէն ու Վւստրիացւոց բարբառով և սկսաւ կանչել, թէ “ Ես հում եկայ երկնից վրայ հրաշալի բան մը տեսնելու համար, ու երկրիս վրայ պատահեցայ ” :

Որտ Պայրըն, որ կ'արհամարհէր գարութիւնները, Ուեծծոֆանդին վըրայ խօսելով ըսաւ, թէ “ Լեզուաց հրէշ մ'է, Պիրիարիս մը նասանց բանի, շարժուն բազմալեզու մը՝ որ պէտք էր Շաբելոնի աշտարակին ատենը ըլլալ հասարակաց թարգման ըլլալու համար, իրաւցընէ հրաշք մը, ու առանց մնապարծութեան : Փորձեցի զինքը ան լեզուաց մէջ որմնցմէ հազիւ հայհութիւններին մը կամանէծք մը զիտէի . ու զարմանք մեծ, որ ամէնն ալ իմ լեզուովը բացատրեց ինծի ” :

Դըբոր ծիրանաւոր եղաւ՝ Տարածման հաւատոյ գալրոցին 43 աշակերտները իւրաքանչիւր իրենց լեզուովը զինքը պզտիկ գրուածքներով յարգեցին, ու ինքն ալ հանգիսիւ ներկայ եղողներուն Խտալերէն թարգմաննելով՝ կը քա-

ջալերէր առանձին առանձին աշակերտները իրենց լեզուովը :

Փրանկիսկոս Ա. Շատրիոյ կայսրը 1819^ի Պոլոնիա երթարովուզեց Ո՞եծծոփանդին տեսնալ, ու իր պալատականներուն հետ որ կայսերութեան այլ և այլ ազգերէն էին, խօսեցրնել տուաւ. Ո՞եծծոփանդին մէկէն | Ե՛ներէն, Ո՞աճառերէն, Գերմաններէն, | Խւրիկեցւոց լեզուով պատասխանեց անոնց : | Ի կողայոս կայսրը իր Հոռոմ Ճամբորդութեատենը ըսաւ որ Փիեղբոպուրկցիի մը պէս Ո՞տուերէն կը խօսի : Հնդիկ իշխանն մը շատ զարմացաւ երբոր տեսաւթէ իրեն այնպէս քաջ թարգմանութիւնը ըրաւ Պրիգոր Ժ. Զ. առջեւ. () սմանցւոց դեսպանը, Ո՞տորին նահանգաց թագուհին, Ո՞տուաց կայսեր ժառանգը, մէկ խօսքով ամէն մարդ՝ որոնք իր կենդանութեան ատենը Հոռոմ գնացեր են, զարմացեր մնացեր են աս իրեն հրաշալի կարողութեանը վրայ . և գրեթէ ամէնն ալ իրենց յիշատակագիրներուն վրայ քանի մը տող բան գրել տուած են իրենց ուզած լեզուովը, զոր սիրով կ'ընէր :

Իր գրատանը մէջէն 140 բառգիրք գտնուեցաւ որոնցմէ ոմանք դժուարագիւտ են, նոյնչափ ալ քերականութի՝ որոնց վրայ իր ձեռքովը ծանօթութիւններ գրեր է : Բաց ասոնցմէ իրեն թըլթերուն մէջէն գտնուեցաւ Ո՞եքսիկացւոց լեզուովը զրած հետաքրքրական ձեռագրի մը մեկնութիւնը, ափսոս որ անկատար է :

Ե՛րենայ թէ մոքին մէջ բաղդատական ոճմը ունէր, ու ան ոճով կը սորվէր այլ և այլ լեզուներու քերականական կանոնները ու բառերը : Խրբոր նոր լեզու մը սորվիլ ուզէր, ուրիշ լեզու մը կը փնտուէր որուն յատկութիւնները շատ նմանութիւն ունենան անոր հետ, ետքը ասոնց տարբերութիւնները յիշողութեանը մէջ կը տպաւորէր : Ծնկեց էր այն բարակ ծանօթութիւնը մի և նոյն բառի այլ և այլ նշանակութեանը ու գործածութեանը նոյն լեզուին այլ և այլ դաւառականներուն մէջ : Կատ

այս ըսածս լեզու սորվելու համար իրեն սոնած ճամբան կը ցուցընէ, բայց 'ի վերայ այսր ամենայնի պէտք է խոստովանինք որ հրաշալի ուժ մը ուներ միտքը՝ Ո՞ամիսոնի բնական ուժին նման : Ո՞նիսնջ ուսման ետևէ էր, բայց սովորականէ դուրս յարմարութիւն ու յիշողութիւն ունենալուն այսչափ առաջ գնաց : Ո՞իրով կը վարուէր ամենոն հետ, մանաւանդ ստորիններուն ու աղքատաց հետ, որոնց վրայ ունեցած սէրն ու գութը իրեն անբաւ ողորմութիւն. ներովը կը ցուցընէր :

Վհէ մ'ալ իրեն պատիւներուն վրայ խօսինք . բայց այսպիսի մարդու մը նայէ. լավ՝ պատիւները ոչ ինչ են : Պատույնշանները, Ճեմարանական պատուանունները, պաշտօնները աւելի իրմէ փառաւորուեցան՝ քանի թէ զինքը փառաւորեցին : Պոլոնիա Հոյն ու Հյերայեցի լեզուաց վարժապետութիւնն ունէր, ուսկից վար ինկաւ՝ Լափոլէնին իշխանութեան ատենը՝ նոյն ատենուան պահանջուած երդունքէն հրաժարելոն համար : Հոյվակիմ՝ Լափոլիի թագաւորը՝ Լափոլէնի իշխալէն ետքը նորէն իրեն դարձուց նոյն աթոռը ու Լիապօլսոյ տէրութեան նշանովը պատուեց զինքը : Ը ատ անգամ համալսարանին Լափոլաց եղաւ, և մատենադարանին գրապետ զոր իր ծախքովն ալ ձնխացուց :

Պիոս Է. 1814^ի Պոլոնիայէն անյնելու ատեն, երբոր Հոռոմ կը դառնար, հրաւիրեց զինքը որ հետը մէկտեղ գայ ու Տարածման Հաւատոյ սուրբ ժողովքին քարտուղար ըլլայ . բայց ինքը յանձն չառաւ ու չուզեց թողուլի սիրելի հայրենիքը, գէմ զրաւ Քոնսալվի ծիրանաւորին կրկին ու կրկին հարկեցընող աղաշանացը . նոյնպէս Ո՞ւտրիոյ կայսեր ու Պատկանայի Ո՞եծդուքսին հրաւիրանացը : Լոյ վերթինս սրբոյն Հովսեփայ պատուոյն խաչը իրեն խաւրեց . ետքը երբոր ծիրանաւոր եղաւ՝ նոյն պատուոյն մեծ խաչը խաւրեց :

Խրբոր Վարելլարի ծիրանաւորը :

որ ետքը Գրիգոր ԺԶ Պապն եղաւ, Տարածման Հաւատոյ սուրբ ժողովշն նախագահն էր, զինքը սուրբ ժողովքի գործքերուն աշխատցնել տուաւ, ու իրեն իբրև փոխարէն մեծ գումար մը սարկի խաւրեց. բայց ինքը հրաժարեցաւ ըսելով որ լաւ կ'ըլլայ նոյնը առաքելութեանց համար գործածել:

Այբոր իր հայրենի քաղքէն Հռոմ պատգամաւորներ գնացին՝ ինքն ալ անոնցմէ մէկն էր, և ան դիպուածին սրբազան Քահանայապետին պալատան Առաջնորդ անուանեցաւ ու առաքելական Դպրապետ¹:

1832ին Հոկտեմբերի նորէն Հռոմ կանչուեցաւ և անկէց ետքը միշտ հոն մնաց Քահանայապետին հրամանացը հնագանդելով:

Իոյն տարին սրբոյն Առիամայ Առձճիորէ ըսուած քահանայապետական Եկեղեցւոյն կանոնիկոս եղաւ, ետքը առաջին տեսուչ Ատիկանու գրատանը ու սրբոյն Պետրոսի կանոնիկոս: Աղերիկոսաց դպրատան կառավարութիւնը՝ կանոնիկոսաց ժողովն իրեն յանձնեց, իր պաշտօնէն ու կանոնիկոսութիւնէն եկած եկամուտին մեծ մասը աս դպրատան վրայ ծախեց, ու իրեն ծախովը շատ աշակերտներ կը պահէր հոն:

Կաւ Ճանազողութիւն ունենալով՝ երեսէ ձգած հին նկարներու մէջէն քանի մը երեւելի նկարներ գտաւ, որոնք հիմա նոյն դրատանը սրահներէն մէկը կը զարդարեն:

1838ին Փետրուարի 12ին ծիրանաւորաց ժողովքին մէջ Պապը զինքը ծիրանաւոր ըրաւ, և աս ժողովներուն խորհրդական անուանեցաւ. Տարածման Հաւատոյ, Քննութեան գրոց, Աւսմանց (որուն նախագահ եղաւ), Լավիսկոպոսաց քննութեան ու Ջինու վերաբերեալ գործոց անդամ եղաւ: Պալա ծիրանաւորին մահունէն ետքը սրբոյն Քակովլայ անկելանոցին առաքելական այցելու եղաւ, ու սուրբ Փըր-

կիչ ըսուած մեծ հիւանդանոցին հոգաբարձուաց ընկերութեանը նախագահ: նոյնպէս Աշխախայանոցին ալ նախագահ եղաւ, ուր որ իրեն դժուարագիւտ ծանօթութիւնները շատ օգտակար էին, և Աւետման վանքին ալ առաքելական այցելու:

Պողոսիա քաղաքը, ԱՇտիշինա աւանը, Ավիլինիանոյ գիւղը՝ Ատիոնի մէջ, Արմեղեան կրօնաւորաց ամէն կարգերը, Հիւրընկալուաց միաբանութիւնը և ուրիշ շատ վանքեր ու եղբայրութիւններ իրեն պաշտպանութեանը տակն էին:

Ամենայն յօժարութեամբ պատրաստ էր օտարազգիները խոստովանցընելու, ու շատ անգամ կ'ըսէր, որ աս սիրոց գործքը կատարելու յոյսը զինքը այնպիսի դժուարին գիտութեան ետևել ըլլալու շարժեր էր: Իր կենացը վերջի տարին յանձն առաւ Եհաց նոր Առւսատանին խոստովանահայր ըլլալ:

Եւելորդ է յիշելո որ զինքը շատ Ճեմարաններ անդամ զբեր էին, և իրենց մեծ պատիւ կը սեպէին զինքը իրենց անդամ ունենալը: Իրեն թղթերուն մէջէն շատ Ճեմարաններու վրկայականներ գտնուեցան:

1848ին փետրուար, մարտ, ապրիլ ամիսներուն ծանր հիւանդութիւն մը քաշեց, ուսկից որ չկրցաւ առողջանալ: Հռովմայ քաղաքական խոռոշութիւններուն պատճառաւել շատ տիարութիւն ունեցաւ, ու իր առողջութիւնը շատ վնասուեցաւ. իսկ Արքազան Պապին Հռոմէն փախչիլը այնպէս իրեն ցաւ եղաւ որ շատ անգամ կ'ըսէր թէ ալ կենացը վախճանը հասած է: Աւ իրաւցընէ 1849ին փետրուարի վերջերը կշացաւութիւնէ մը բռնուեցաւ որ մինչև մարտի 15 զինքը շատ տկարացուց. բոլոր հիւանդութեանը ժամանակ Աստուծոյ կամնացը միաբանելով համբութեամբ անցուց, և յատուկ սիզուրքն Յովսէփ բարեխօս կահննիւթեաց զբուն արդարոց և գնուտեական հանդիսատը վայելել ։ Ասմանակին պարագան

¹ Իս. Prelato domestico e Protonotario apostolico non partecipante.

ցին հանդիսաւոր թաղումն ընելու : Արտի 16^ի իրիկուան գէմ, իբրև սոսկական մարդ մը սրբոյն Խնովիրիոսի եկեղեցին տարին, որ իրեն ծիրանաւորութեան տիտղոսն էր, և կտակովը իր գերեզմանը հօն էր որոշեր : Այս պզափեկեղեցւոյս մէջն է, ուր Խասսոյի ու կորները թաղուած են՝ հիմայ Ա' եծծո ֆանդիին անչոք գերեզմանն ալ :

ՀԱՅԻՆՈՍՈՒԹԻՒՆ

Աղիմպիական խաղերու Հրայ :

ԱՅս ամենայն կարգադրութեանց մէջ, որ մասնաւոր կերարով պատճառ եղան ազգութեան կապ մը տալու Հոյն ժողովրդոց, որոնք մէկմէկէ տարբեր էին բարքով և ծագմամբ և քաղաքական օրինաք, և բոլորովին հեռի Ազիադացւոց և Նրէից աստուածակետական միութենալութենէն՝ գլխաւոր պատճառ պէտք է սեպել ան հանդիսաւոր տօները, որոնց պատճառաւը մէկտեղ կը ժողովուէին մասնաւոր որոշեալ ատեն մը բոլոր Յունաստանի բնակիչները : Նընուց ՚ի վեր Յունաստանի մէջ ամէն քաղաք խաղեր կ'ընէր և անոնց սկիզբը շատերը աստուածներէն հաստատուած կը սեպէին : Այս խաղերուն գլխաւորներն էին, Դակոփիսի Պիւթեան խաղերը, Ամեան խաղերը որ կ'ըլլար Արգոսի մէջ, Կորնթոսի Խաթմեան խաղերը, և ասոնցմէ ամենէն երևելին Աղիմպիական խաղերը :

Այս Աղիմպիական խաղերուն անունը Պինդարոս և երգիծաբանն Ուկիանոս Արամազդայ տրուած Աղիմպիական մականուանէն ելած կը սեպէն, իսկ աշխարհագիրն Արտաքրոն, և Վասենոփոն պատմագիրն Աղիմպիա տեղւոյ մը անուանէ, որ Պիսացւոց ձեռքն էր : Այս խաղին սկիզբը Արամազդայ կ'ընծայուէր իրեն Նոկայից վրայ ըրած յաղթութեանը յիշատակ . կամ Պիեղոպսին և Ներակլէսին, Պիեղոպսին պատուոյն

համար կամ ՚ի յիշատակ Աղիմպիական ստացած աւարներուն համար . բայց Ճմարիտը այս է որ այս խաղին սկըզբնաւորութիւնը ժամանակին մթութեանը մէջ կորսուած է : Այս միայն յայտնի է որ Վրիստոսէ 884 տարի աւած գրեթէ բոլորովին մասցուած էին՝ եղբոր Խփիտոս Լիգուրկոսի ժամանակակիցն, թերեւս յուսալով անովլ միաբանեցնել զատուած ցեղերը, նորոգեց գարձեալ այս խաղերը : Նարիւր ութիւր տարի վերջը առաջին անգամ սկսաւ յաղթուղներուն անունը գրուիլ հասարակաց գիւանի մէջ, և սկսաւ ան ատեն նոր թուական մը՝ այսինքն մէկ Աղիմպիական խաղէն ինչուան մէկալ խաղը համիել, և կ'ըսուեր Աղիմպիական թուական, և աս կրկին սովորութիւնը տեւեց Յունաց տէրութեան վերջանաւէն ետքն ալ :

Աղիմպիական խաղերը չորս տարին մէյմը կ'ըլլային, և հինգ օր կը տեւէին . առջի բերան մէկ հոգի մը միայն դատաւոր կը նստէր, վերջէն եղան երկու, տասուերկու, ութը, ինը և վերջապէս տասը ստիկան, որչափ թուով որ Խրիկան ըսուած ցեղեր կային, և ասոնք ունէին իրաւունք մէկ դատաւոր մը ընտրուելու : Այսոնք քանի մը օգնականներով որ իրենց պէս կ'ընտրուէին, խաղերուն սկսելին տասը ամիս առաջ, կը հոգային և կը կարգաւորէին խաղացողներուն հարկաւոր կրթութիւնները, և հանդիսին միջոցն իրենք հոգ կը տանէին պէտք եղած բարեկարգութեանց : Իրենք նաև զգեստնին մէկդի զրած դաւազան մը ձեռքերնին, կը դատէին խաղացողներուն քաջութիւնները և կ'որոշէին մրցանակները : Ունէ որ իրենց դատաստաննին մէջ վէճ մը ելլէր, Աղիմպիական սիւնհոգոսին կը ձգուէր դատը :

Ամէն Հոյն քաղաքացիք՝ թէ գաղթական և թէ տեղայի, թէ հասարակ մարդ թէ երեւելի, թէ աղքատ թէ հարուստ ամէնքն ալ կ'ընդունուէին աս խաղերուն հանդիսարանը : Բատ Վասենոփոնի միայն մերժուած էին յայտնի